

Felfedezések füzetek

A mű eredeti címe:
Doug Batchelor: The Christian & Alcohol
Copyright © Amazing Facts

Fordította:
© Kemény Judit

Kiadja a Hetednap Adventista Egyház Advent Irodalmi Műhely 1171 Budapest, Borsfa u. 55.

és a Felfedezések Alapítvány 1173 Budapest, Határhalom u. 4.

Felelős kiadó: Dr. Szilvási András és Ambrus András

Felelős szerkesztő: Zarkáné Teremy Krisztina Sorozatszerkesztő: Czinkota András

Nyomdai munkák: Szöllősy Műhely, Debrecen Felelős vezető: Szöllősy Botond

ISSN 1789-5839

ISBN 978-963-87981-2-1

Doug Batchelor **A kereszténység és az alkohol**

Egy hihetetlen tény

Teszteredményekből tudjuk, hogy három üveg sör elfogyasztása után valakinek az emlékezőtehetsége átlagosan 13%-kal csökken. Gyakorlott gépírókat figyeltek meg, akiknél kis mennyiségű alkohol elfogyasztása után az elütések száma mintegy 40 százalékkal nőtt. Mindössze egy uncia¹ alkohol elég ahhoz, hogy kb. 10%-kal nőjön a döntés meghozatalához szükséges idő; hogy az izmok reakciói 17%-kal csökkenjenek, valamint a figyelem hiányából fakadó tévedések száma 35%-kal emelkedjen. – Paul Harvey

A Biblia szerint megengedett-e a keresztényeknek az alkoholfogyasztás? Ha igen, mennyit lehet inni? Ez a sokat vitatott téma igen heves reakciókat váltott ki keresztény körökben. Miért? Isten szava nem elég érthető az alkoholt illetően?

Véleményem szerint a Biblia semmilyen esetben sem félreérthető, amikor az alkohol és a keresztények kapcsolatáról beszél. Reményeim szerint ez a tanulmány segít megformálni a bibliai tényeken nyugvó véleményt e fontos témával kapcsolatban.

Két ellentétes tábor

A keresztények között két ellentétes állásfoglalást figyelhetünk meg. Az egyik csoport azzal érvel, hogy Jézus is ivott bort, és mivel a keresztény ember Krisztus követője, miért lenne tiltott számára az alkoholfogyasztás? Majd megfogalmaznak egy mérsékeltbb véleményt is, miszerint inni nem szabad, csupán a hangulat kedvéért.

A másik csoport álláspontja a következő: Az alkohol függőséget okozó, pusztító hatású kábítószer, amit egy őszinte keresztény semmilyen körülmények között nem fogyaszthat.

Természetesen a homlokegyenest ellenkező nézőpontokon túl számos egyéb változata létezik a véleményeknek. Ebben a rövid tanulmányban nem tudok szólni az összes álláspontról – ezért a Szentírás és a józan értelem segítségével próbálok a lényeges elveken belül maradni.

Az igazság kedvéért már az elején leszögezném, hogy én egyértelműen az alkoholt ellenzők táborába tartozom. Véleményem szerint a Szentírás Jézusra vonatkozó utalásai a szőlőlé fogyasztásáról beszélnek.

Még mielőtt a borszakértők eldobnák ezt a füzetet, kérem, hallgassanak meg engem. Nézőpontom olyan emberé, aki úgy nőtt fel, hogy ritkán ugyan, de ivott bort vagy sört a vacsorájához – még főztem is magamnak sört, és egyszer még bort is készítettem. De soha nem voltam alkoholista, úgyhogy a véleményem nem egy tiszta és örökké józan ember reagálásából ered.

Mi az alkohol?

Kezdjük a definícióval. Számos formája létezik az alkoholnak nevezett vegyületnek. Közös bennük az, hogy mindegyik a mérgek közé sorolandó – hiszen az emberi test számára ezek mérgeanyagok. Az alkoholnak az a fajtája, amit a sör, bor vagy a pálinka tartalmaznak, az etanol (CH₃-CH₂-OH), amely tiszta és igen gyúlékony folyadék, az íze égető, és karakteres illata van.

¹ 1 uncia = kb. 29,6 ml

Mi történik, ha valaki ebből a fajta alkoholból iszik? Nos, akár halál is következhet, ha az etanol koncentrációja a véráramban meghaladja az 5%-ot. Még az óvatos fogyasztók esetében is azonnali viselkedésbeli változások, látásgyengülés, valamint eszméletvesztés jelenhet meg alacsonyabb koncentrációnál.

Nem érdekes? Pontosan ugyanez a hatása más tiltott kábítószernek, mint például a heroinnak vagy a marihuánának. Nem gondolom, hogy bármely keresztény pap áldását adná e drogok használatára, akár alkalmi, társas összejövetelek esetében, akár idegnyugtatóként lefekvés előtt. Mi az oka annak, hogy az alkohol nem került fel az elkerülendő kábítószeres listájára?

A bor két típusa a Bibliában

A Szentírásban a „bor”-nak fordított szó esetenként a szőlő új, friss nedvére utal, máskor a régebbi, erjedt, kábítószeres, alkoholtartalmú készítményt jelenti. Míg a fordítók soha nem használják a „szőlőlé” kifejezést, a héber szöveg írói két eltérő szót alkalmaznak a két anyag megkülönböztetésére. A *tirosh* szó az új, erjedésmentes bort jelenti, míg a *yayin* szó általában az erjedt bort hivatott kifejezni, azonban vannak kivételek ez alól (Ésa 16:10).

Az Újtestamentumban ezzel ellentétben már csak egy görög szót használnak mindkét nedű leírására, ez a szó az *oinis*. Ez azonban nem kellene, hogy problémát jelentsen. A szó szövegbeli szerepének a megértésével általában előkerül a megfelelő jelentés. Így tehát, ha a szöveg régi vagy új borként írja le az italokat (mint ahogy Luk 5:37–39-ben szerepel), a szövegkörnyezetből gyakran megállapítható, hogy éppen melyik típusú szőlőléről van szó.

Márk 2:22-ben egyszerű példa szerepel: **„És senki sem tölt új bort régi tömlőkbe; különben az új bor a tömlőket szétszakítja, a bor is kiömlik, a tömlők is elpusztulnak; hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni”.**

Itt az új bor egyértelműen a friss, alkoholmentes változatot jelenti. Ezen kívül az Ótestamentumban, Ésa 65:8-ban olvashatjuk a következőt: **„Mint amikor mustot lennek a fűrtben, ezt mondják: ne veszed el, mert áldás van benne”.**

Mindkét esetben félreérthetetlenül az új bor egyszerű szőlőlevet jelent.

Félreérthető igehelyek

A Szentírás teljes egésze világosan és hajlíthatatlanul az alkohol fogyasztása ellen szól, de az emberi természet mindig keres valamilyen szövegbeli kétértelműséget, mintegy kiskaput, hogy indokoltá tegye az alkoholfogyasztást. Ez az okfejtés egyik példának a kánai menyegzőt hozza, ahol Jézus a vizet borrá változtatta. **„Amint pedig megízlelte a násznap a borrá lett vizet, és nem tudta, honnan van, (de a szolgák tudták, akik a vizet merítették), szólította a násznap a vőlegényt, és mondta neki: Minden ember a jó bort adja fel először, és mikor megittasodtak, akkor az alábbvalót, te a jó bort ekkorra tartottad.”** (Jn 2:9–10)

Az alkoholfogyasztás támogatói úgy gondolják, ennek mindenképpen erjedt bornak kellett lennie – elvégre esküvőről beszélünk, és minden esküvőn van bor – nem igaz? De álljunk meg egy pillanatra, és fontoljuk meg, mit hordozna ez magában. Jézus hat db 2–3 métréta² űrtartalmú kővedret töltött meg. Ez összesen kb. 500–700 liter italt jelent!

Valóban azt gondoljuk, hogy Jézus több mint 5 hektoliter pusztító hatású drogot készített, amely az összes vendég lerészegedéséhez elég lett volna, hogy az új házasságok a közös életükre egy akadozó nyelvű és tántorgó lábú vendégsereg indítsa el? Vajon Jézus a saját szavai ellen is vétett volna? (Lásd: Hab 2:15; Lk 12:45–46; Ef 5:18.) Ha ezt a szakaszt a teljes Szentírást figyelembe véve vizsgáljuk, biztosan arra a következtetésre jutunk, hogy Jézus erjedetlen bort készített – és a lakoma helytartója a vőlegénynek teljesen józanul gratulált (Jn 2:9–10).

A Szentírás különböző részei első olvasásra azt sugallhatják, hogy a mértékletesen és kis mennyiségben megivott bor fogyasztása megbocsátható. A következő igehelyeket sokan úgy értelmezték, hogy Isten ezek szerint elnézi a borivást. Valójában ilyenről nincs szó.

2 1 métréta = 40 liter

„És adjad a pénzt mind azért, amit kíván a te lelked: ökrökért, juhokért, borért és vidámító italért és mindenért, amit megáhit néked a te lelked, és egyél ott az Úrnak, a te Istenednek színe előtt, és örvendezzél te és a te házádnak népe.” (5Móz 14:26) A „vidámító ital” kifejezés a *shekar* szóból lett fordítva. A *shekart* Salamon elítéli, mint „csúfoló, részegítő ital”-t (Péld 20:1). Ésaías kimondja, hogy csapás sújtja azokat, akik „jó reggelen részegítő ital után futkosnak” (*shekar*) (Ésa 5:11). Isten a mámorító italt a papoknak (3Móz 10:9–11) és a nazireusoknak is megtiltotta (4Móz 6:2–4; Bír 13:3–4). Hogyan ítélné el Isten a „vidámító ital” fogyasztását a Bibliában az egyik helyen, és megengedhetné a másik helyen? A *yayin* szóhoz hasonlóan a *shekar* is általános kifejezés, ami egyaránt utalhat az alkoholos italra, ahogy azt előzőleg láthattuk, vagy az édes, alkoholmentes változatra, ahogy az Ésaíasnál is szerepel (24:9). A Népszerű és Kritikus Bibliai Enciklopédia meghatározása szerint a *shekar* „édes bor, vagy szirup, zamatos, cukros ital, vagy ízes szirup, leginkább a datolya vagy a pálma cukortartalmából készül”, illetve a „datolya- vagy pálmabor friss és alkoholmentes változata”. Emellett a cukor és az almabor angol megfelelői (sugar; cider) is a *shekar* származékszavai. Mivel a *shekar* jelölheti az édes, erjedésmentes italt és a mámorító változatot is, a szövegkörnyezet alapján kell azt értelmeznünk. Isten bátorított bárkit arra, hogy a pénzt olyan italra költse, ami részegséget, betegséget okoz, és csökkenti az erkölcsiség mértékét? Az egyetlen elfogadható következtetés, hogy ez a vers az édes, pálmaborra utal, annak friss és alkoholmentes állapotában.

Ha valaki elutasítja ennek a szónak a fordítását, emlékezzen arra, hogy Mózes V. könyvének előbb említett szakasza semmilyen körülmények között nem fogadja el ennek az italnak a fogyasztását. Inkább azzal foglalkozik, hogyan szállítsák az áldozatokat az Úr színe elé, ha hosszú távot kell megtenniük. Mózes ajánlása szerint vigyenek inkább pénzt, minthogy állatokat, gabonát és bort cipeljenek a hosszú úton. Amikor már megérkeztek, mindent megvehetnek, amire szükségük van az áldozathoz. Az állatáldozatokat később megehették, de az italokat a parancs szerint szét kellett önteni a földön. **„Annak italáldozata pedig egy hinnek negyedrésze egy-egy bárányhoz. A szenthelyen adj italáldozatot, jó borból az Úrnak.”** (4Móz 28:7)

Mit tudhatunk az utolsó vacsoráról?

Néhányan úgy érvelnek, ha Jézus az utolsó vacsorán bort iszik, és még tisztító vérenek jelképévé is emeli, hogy lehetne tilos egy kis bor alkalmankénti elfogyasztása? Valóban, az Újtestamentum „tele van öntözve” az utolsó vacsora borával. Az nem is kétséges, hogy Jézus bort használt az utolsó vacsora során, tévedés azonban azt feltételezni, hogy ez a bor erjedt lett volna.

„Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára. Mondom pedig néktek, hogy: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtőkének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újan iszom azt veletek az én Atyámnak országában.” (Mt 26:28–29) Itt Jézus az új bort, mint a közte és a tanítványai közti szövetség jelképét használja, amelyet a „szőlő gyümölcsének” is nevez. Viszont ha a bor már megerjedt, az már többé nem a szőlő gyümölcse – ahogyan a joghurt sem a tehén gyümölcse.

Tudjuk, hogy a zsidó húsvéti vacsorának mentesnek kellett lenni a kovász minden változatától (2Móz 12:19). Az erjesztés és a kovász készítése hasonló folyamat. Ha a kenyérnek kovásztalannak kellett lennie (a kovász a bűnt jelképezte), akkor biztosak lehetünk abban is, hogy az a bor, amelyet Jézus a saját vére jelképeként használt az utolsó vacsorán, szintén mentes volt az alkohol mérgétől. Jézus Krisztus tökéletes és büntelen vérét soha nem szimbolizálhatja az erjedt, „rég” bor.

Az Üdvözítő az egészséges, új borhoz hasonlítja tiszta tanításait (Mt 9:17), sőt minden erkölcstelen tanítás Babilon erjedt borához hasonló. Babilon azonosítható, mint **„akivel paráználkodtak a föld királyai, és az ő paráznaságának borával megrészegedtek a föld lakosai”** (Jel 17:2).

Egy másik példa: **„De Dániel eltökélte az ő szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral (ti. babilonival), amelyből az iszik, és kérte az udvarmesterek fejedelmét, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie”** (Dn 1:8).

Jézus Krisztus iszákos lett volna?

A farizeusok gyakran illették Jézust a „borívó”, „részezes” és „falánk” jelzőkkel. Többek között azt is mondták, hogy ördögi és káromolja az Istent. Tudomásunk szerint Jézus nem volt sem iszákos, sem megszállott istenkáromló. Ha ezek a dolgok nem igazak, miért feltételeznénk a mi Urunkról, hogy részezes lett volna, úgy, ahogyan a farizeusok gondolták, akik legnagyobb ellenségei voltak, és vitatható hittudományukról lettek híressé?

Ők állították szembe a názáreti Jézus Krisztus gyakorlati szokásait Keresztelő János mértékletességével, aki tartózkodott a bor minden formájától és sáskát, erdei mézet evett. (4Móz 3; Lk 7:33–34; Jn 8:48–52; Mk 2:16–22; Mt 3:4)

Mikor Jézus kiszáradva vitte keresztjét, a római katonák mirhával összekevert erjedt bort ajánlottak neki. Amint megkóstolta, és észrevette, hogy alkoholos, visszautasította azt. Ha Jézus még ekkor is elutasította az italt, amikor testét borzasztó szomjúság gyötörte, miért ivott volna bort más esetben (Mt 27:34)? (Nem utolsó sorban megkérdezhetjük: nekünk miért kellene alkoholt innunk?)

Az alkohol: a bibliai szégyen

Az első utalás a borra a Teremtés könyvében található, mikor Noé, az özönvíz után eredeti, erjesztett szőlőlevet készít. **„És ivott a borból, s megrészegeedett, és meztelenen volt a sátra közepén.”** (1Móz 9:21) A szomorú feljegyzés szerint Noé lerészegeedett, majd meztelenül és szégyenteljesen botorkált körbe, felfedve magát fiai előtt. Ez volt az első kísérlet tehát az új kábítószerrel, ami kegyetlen következményeket hozott Noé utódaira nézve.

Lót is részezségében csábult el olyan könnyen, hogy vérfertőző kapcsolatba került a lányával. **„Adtak azért inni bort az ő atyjuknak azon éjszaka, és bement a nagyobbik, és hált az ő atyjával, ez pedig semmit sem tudott annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről.”** (1Móz 19:33) Ennek a kapcsolatnak a leszármazottai a moábita és az ammonita nép volt, akik Isten népének halálos ellenségeivé lettek. Ma is gyakran előforduló esetek bizonyítják, hogy az alkohol gyakran szexuális erkölcstelenséghez vezet – például házasságtöréshez, nemi erőszakhoz vagy vérfertőzéshez.

A Sínai-hegy tövében Izrael fiai alkoholt ittak, majd meztelenre vetkőztek, és egy aranyborjút bálványoztak (2Móz 32:6, 25). Ez a romlott „vallási esemény” borzalmas mélysárlással végződött.

Dávid fia, Amnon erőszakot követett el féltestvérén, Támáron. Alattomos tette miatt vette el Absolon, Támár felbőszített bátyja, Amnon életét, amikor az éppen részeg volt (2Sám 13:28). Néhány példával szemléltettük az alkohol rettenetes hatását. Ha valaki még többet szeretne megtudni a következményeiről, olvassa el Jób 1:13–19 verseit. Ha valaki fontolóra veszi a bibliai feljegyzéseket az erjedt italról, elgondolkodik azon is, hogy vajon az őszinte keresztény miért védelmezi ezt a kábítószer?

Az alkohol bánatot okoz

A „woe” szó ma már nem használatos az angol köznyelvben. Jelentése mély bánat vagy nyomor, szerencsétlenség. A Biblia azonban számos helyen alkalmazza ezt a szót, gyakran az alkoholfogyasztással összefüggésben.

• **„Jaj azoknak, akik jó reggelen részegítő ital után futkosnak, és mulatnak estig, és bor hevíti őket.”** (Ésa 5:11)

• **„Kinek jaj? kinek oh jaj? Kinek versengések? Kinek panasz? Kinek ok nélkül való sebek? Kinek szemeknek veressége? A bornál mulatóknak, akik mennek a jó bor kutatására.”** (Pélida 23:29–30)

• **„Jaj annak, aki megitatja felebarátját, epédet keverve belé, hogy megrészegeítsd őt, hogy láthassad az ő szemérmüket!”** (Hab 2:15)³

Egy kereszténynek kell-e több bizonyosság ahhoz, hogy elutasítsa az alkoholt? E témára nézve is biztonsággal alkalmazható az egyszerű szabály: „Ha valamiben nem bízol, ne foglalkozz vele!”

Az egészség kérdése

3 Mindhárom idézetnél az angol fordításban a „woe” szó szerepel.

„Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi.” (1Kor 6:20)

A májbetegségektől kezdve a gyomorfekélyen és elbutuláson át az egészségügyi problémák végtelen sora írható az alkoholfogyasztás számlájára.

Az alkohol (egy csöppnyi mennyiségben is) olyan méreganyag, amely már a lenyelése utáni pillanatban megtámadja a központi idegrendszert. A legtöbb ember tudja, hogy még a mérsékelt „társasági ivászat” is pusztítja az agysejteket.

Ha valaki körülbelül tíz percig a szájában tart egy korty whiskyt, a száj belsejének egyes részei hólyagosak lesznek. Ha ezután bekötik az illető szemét, és megkóstoltatnak vele különféle italokat – például vizet, ecetet, vagy tejet – kiderül, hogy képtelen megkülönböztetni az egyik folyadékot a másiktól. Ez a kísérlet bizonyítja, hogy az alkohol nemcsak erőteljesen ingerlő hatású, hanem narkotikum is.

Az alkohol legerősebb pártolója is elismeri, hogy annak fogyasztása után az ember nem dicsőíti Istent a testében, sőt a szesz lassan elpusztítja a testet és az elmét, ami pedig egyértelmű véték a „Ne ölj!” parancsolat ellen.

A dohányzáshoz hasonlóan az alkohol is részleges öngyilkosság, a legfőbb gyilkos az Egyesült Államokban.

Gondoljuk meg, szinte végtelen a testet és elmét tápláló innivalók listája. Miért akarna a keresztény így szórakozni – kockáztatva az egészségét, családját és egész életét –, hogy védelmébe veszi a pusztító hatású anyagot?

A világon a legveszélyesebb

Abraham Lincoln szerint „az ital az emberi társadalom rákja, amely kieszi az életerőt mindenből, így megsemmisüléssel fenyeget”. Mennyi pusztítást okoz az alkohol a társadalomban, az utakon és az otthonokban egyaránt, ez aligha számít meglepő vagy merész kijelentésnek. Még ha a Biblia nem is szól e témáról sokat, a történelem közel ezeréves pusztításai kristálytisza tények előttünk. A Szentírás bővelkedik a témához kapcsolódó kijelentésekben.

„Kinek jaj? Kinek oh jaj? Kinek versengések? Kinek panasz? Kinek ok nélkül való sebek? Kinek szemeknek veressége? A bornál mulatóknak, akik mennek a jó bor kutatására. Ne nézd a bort, mely veres színt játszik, mint mutatja a pohárban az ő csillogását; könnyen alácsuszamlik. Végre, mint a kígyó, megmar, és mint a mérges kígyó, megcsíp. A te szemeid nézik az idegen asszonyt, és a te elméd gondol gonoszsgot. És olyan leszel, mint aki fekszik a tenger közepében, és aki fekszik az árbocfának tetején. Ütöttek engem, nekem nem fájt; vertek, nem éreztem! Mikor ébredtek fel? Akkor folytatom, ismét megkeresem azt.” (Pélida 23:29–35)

Jeremiás próféta Isten üzenetét tolmácsolva mondja: „**minden tömlőt meg kell tölteni borral**”, így egy nemzet szabadon eltörölhető (Jer 13:12–15). Mennyire igaz ez a mi országunkra (Egyesült Államok) is, amely reklámokkal célozza meg és ostromolja a legfiatalabb és legsebezhetőbb állampolgárait.

Nem csoda, hogy egy nemzet, amely eleped az alkohol adta hamis jókedvért, még a legfiatalabb rétegeket is annak fogyasztására bátorítja. Határozott bizonyítéka az alkoholfogyasztás elterjedésének, hogy megemelkedett a fiatal felnőttek, sőt a gyermekek által elkövetett bűntettek száma. (Tudta ön, hogy 3,3 millió az ivással küszködők száma az amerikai középiskolákban?)

Mikeás próféta figyelmeztet azokra a „szélházi” és „csalárd” prófétákra, akik elnézőek a borral és egyéb részegítő italokkal szemben (Mik 2:11).

Ma ugyan még mérsékletre intenek az alkohollal kapcsolatban, de a történelem megmutatta, hogy lehetetlen mértékletesnek lenni egy függőséget okozó kábítószerrel szemben.

A szeretet kérdése

„Jó nem enni húst és nem inni bort, sem semmit nem tenni, amiben a te atyádfia megütközik vagy megbotránkozik, vagy erőtelen.” (Rm 14:21) Hiszen hétből egy borfogyasztó alkoholistává válik, de legalábbis problémái lesznek az ivással. Akkor hogyan támogathat a keresztény olyan iparágat, amely emberek sokaságát buzdítja botladozásra?

Zig Ziglar szerint szakértői véleményekből tudható, hogy tizenhat emberből egy válik alkoholistává, aki valamilyen társasági eseményen ivott! Őn az életét veszélyeztetve feltenné akár az egyik lábát is olyan repülőgépre, amelyről tudja, hogy egytizenhatod eséllyel lezuhan? (Valójában az utasszállító repülőgép lezuhanásának esélye közel van az egymilliomodhoz. Azonban még ilyen esélyek mellett is rengetegen nem mernek repülőre ülni, de közülük sokan fogyasztanak alkoholt!)

Gondoljuk át a következő jól ismert tényeket: Az elfogyasztása utáni 24 órában az alkohol felelős minden második...

- ...emberölésért
- ...emberért, aki meghal az országúton
- ...emberért, akit kórházba kell szállítani
- ...emberért, akit börtönbe vagy fogdába zárnak
- ...emberért, akit családi erőszak elkövetéséért tartóztatnak le
- ...emberért, aki születési rendellenességgel jön a világra.

Ezen túlmenően megemlíthetjük, hogy az alkohol az öngyilkosságok mintegy egynegyedét okozza.

A statisztikákból egyértelműen kitűnik, hogy egy tisztán gondolkodó polgárnak – főleg ha keresztény –, mély meggyőződéssel kellene elkerülnie ezt a kábítószer, amely igazi szökőárként megjelenő szerencsétlenségek soráért felelős minden érintett országban. Ha mi igazán szeretjük testvérünket és Urunkat, hogyan védhetjük az alkohol fogyasztását, akár csak kis mértékben is? Pál apostol azt mondja a Rómabeliekhez írt levelében, hogy nem enne húst, nem inna bort, ahogy nem is tenne semmit, ami megbántaná testvérét (Rm 14:21). Ahogyan mi sem tehetjük ki annak a veszélynek a függőségből szabadulni kívánó alkoholistákat, hogy következetlen magatartásunk miatt visszaessenek.

A kísértés hívogató szava

„Engedelmeskedjete az Istennek, álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek.” (Jak 4:7) Szintén jól bizonyított tény, hogy még a legkisebb mennyiségű alkohol elfogyasztása is gyengíti a reakciókat és az egészséges gátlásokat.

Gondoljuk csak át egyszerűen: Az alkohol csökkenti a keresztény ember ellenállását a kísértéssel szemben. Miért is akarná bárki az ördögöt segíteni, és csapdába csalni a szegény halandót? Férfiak és nők azután ébrednek rá, hogy vétettek a hetedik parancsolat ellen, miután az estét néhány pohár bor vagy sör mellett töltötték, így veszélyeztetik hírnevüket, és örökös félelemmel élik életüket.

Ezért figyelmeztet Péter bennünket: **„Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szertejár, keresvén, kit elnyeljen.”** (1Pt 5:8) Az ördög így is igyekszik megszerezni minket! Ne tegyük könnyebbé az útját azzal, hogy alkohollal felhígítjuk az Istentől kapott akaratörönket! Emlékezzünk vissza, Jézust égető szomjúság gyötörte a keresztfa cipelésekor, de mégis visszautasította a felkínált bort.

„Méreggel megelegyített ecetet adtak néki inni; és megízlelvén, nem akart inni.” (Mt 27:34)

A Föld megváltását nem kockáztatta akár egy kortynyi bor elfogadásával sem, ami elviselhetőbbé tette volna szenvedéseit. Vajon tőlünk kevesebbet várna el?

Homályos bizonyosság

A nagyszerű kanadai orvos, Sir William Osler egyik nap az alkoholról tartott előadást.

– Igaz az – kérdezte egy diákja –, hogy az alkohol hatására az emberek némely dolgot jobban csinálnak?

– Nem – válaszolta Sir William. – Csupán kevésbé szégyellik, ha rosszul tesznek valamit.

A külvilág és az egyház számára megkopott azon keresztények bizonyossága, akik alkoholt isznak. Akik leginkább tapasztalják ennek az elhomályosult bizonyosságnak a kárát, azok a gyermekek.

Minden bizonnyal összezavarja a gyermeket, ha látja édesanyját vagy édesapját imádkozni, azután pedig sört inni. Jézus Krisztus ezt a képmutatást a legerőteljesebb szavakkal utasítja el: **„Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik énbennem hisznek, jobb annak, hogy malomkövet kössenek a nyakára, és a tenger mélységébe vessék.”** (Mt 18:6)

Egy aggódó apa a lelkésze elé állva mondta:

– Uram, kérem, beszéljen a fiammal az ivásról. Tegnap este hazajött, és elterült a padlón. Többet ivott annál, semhogy fel tudott volna állni.

– Miért nem beszélsz te a fiaddal? – kérdezett vissza a lelkész.

Mire az apa válaszolt:

– Uram, én nem beszélhetek vele erről, hiszen én vagyok a hibás. Azt akartam, hogy igazi férfi váljon belőle, én adtam a kezébe az első poharat. Soha nem gondoltam, hogy iszákos lehet belőle. Kérem, beszéljen vele. Én képtelen vagyok rá.

Szomorú tény, hogy körültekintve ezen a nemzeten, egyre több apának és anyának kell szembesülnie e problémával.

Az Úr azt parancsolja nekünk: **„Annakokáért menjetek ki közülük, és szakadjatok el... Tisztátalant ne illessetek, és én magamhoz fogadlak titeket”** (2Kor 6:17).

Amikor a keresztény elkezd alkoholizálni, megmutatja, hogy nem szakadt el a világi dolgoktól.

Sok keresztény nem érti, Isten vajon miért nem bízza meg őket gyakrabban valami hasznos dologra. Isten azonban nem használ megalkuvó keresztényeket semmire, Ő csak és kizárólag tiszta vérű embereket kíván megbízni nagyszerű tervei véghezvitelére.

A pünkösd bor

A tanítványok pünkösdkor megteltek a Szentlélekkel, és a szemlélők azt mondták: **„Édes bortól részegedtek meg”**. Az erre használt görög szó a *gleukos*, ami egyaránt jelenti az új, még meg nem erjedt bort, és a mustot, az édes, alkoholmentes szőlőlevet. Ezek az emberek gúnyolódtak a tanítványokkal, amikor azt mondták „szőlőlétől részegedtek meg”. Innen lettek ismertek a tanítványok alkoholtól való tartózkodásukról. Akkor miért ne követnénk a példájukat?

A gyomornak egy keveset?

Pál Timótheusnak is mondja: **„Ne légy tovább vízivó, hanem élj egy kevés borral, gyomrodra és gyakori gyengélkedésedre való tekintetből.”** (1Tim 5:23) Sokan úgy gondolják, Pál alkoholtartalmú bort ajánl Timótheusnak. Ez a feltételezés több szempontból téves. Először is, az *oinis* szó szerepel a szövegben, és ahogy már korábban utaltunk rá, ez egyaránt jelölheti az erjedt és a még meg nem erjedt italt. Emellett történelmi utalások dokumentálják a gyógyászati célokra használt alkoholmentes bor alkalmazását. Athéneusz (i. sz. 280) szintén javasolja a friss, alkoholmentes bor fogyasztását gyomorrontás esetén.

Timótheus minden bizonnyal nazireusként élt, és csak vizet ivott. Pál a szőlő nedűjét ajánlotta neki nyugtató hatása miatt. Ez a tény azt mutatja, hogy Timótheus az alkohol ellen volt, és arra is ösztönözni kellett, hogy egy nagyon kevés alkoholmentes bort is magához vegyen.

Az erjedt bor ivása gyomorbántalmak kialakulásához vezethet. Pál soha nem ajánlotta volna a bornak ezt a típusát terápiaként.

Korábban ugyanebben a levélben arra oktatja Timótheust, hogy a püspök józan életű legyen (1Tim 3:2–3). Az apostol soha nem bátorítaná fiatal tanítványát alkoholos ital fogyasztására, amikor korábban ő tiltotta meg azt az egyház vezetőinek (1Tim 3:8). Ez azonban már következő témánk.

Még egy egészségügyi kérdés

„Adjátok a részegítő italt az elveszendőnek, és a bort a keseredett szívűeknek.” (Példa 31:6) Ez az ige azokról szól, akik „elveszendők” (*obed*) és „keseredett szívűek” (*marei naphesh*). A héberben mindkét kifejezés a kétségbeesett, reménytelen szituáció megfelelője. Vagyis olyan esetet ír le, amikor valaki fájdalmas gyötrelmekből szenved. A zsidók gyakorolták ezt a szokást, és mi is találkozhatunk vele, amikor „mirhás bort” (Mk 15:23) ajánlottak fel Jézusnak a Golgota hegyén, amelyet Ő nem fogadott el. Ez a szöveg, bár a bor általános fogyasztását nem helyesli, gyógyászati célokra alkalmasnak minősíti, mivel nyugtató hatású, és segíthet azoknak, akik a végső szenvedéseiket élik.

Ivás mértékkel?

„Hasonlóképpen a diakónusok tisztességesek legyenek, nem kényelvűek, nem sok borivásba merültek, nem rút nyereségre vágyók.” (1Tim 3:8)

Bár első olvasásra úgy tűnhet, Pál apostol tolerálja a mértékletes ivást, emlékezzünk arra a Bibliaszövegre, amelyben Isten engedélyezi a jó dolgok mértékletes használatát, és tiltja a rosszakat. Ezzel az értelmezéssel az egyetlen helyes következtetés lehet: Pál arra inti a diakónusokat, hogy mértékkel fogyasszák a jó, a még meg nem erjedt bort. A helyes dolgokkal kapcsolatos mértéktartást a Biblia több helyen támogatja. A méz, ez a természetes, egészséges étel is mértékkel fogyasztandó: **„Igen sok mézet enni nem jó”** (Példa 25:27).

A falánkságot – legyen szó evésről, vagy ivásról – még jó dolgok esetében is egyértelműen elutasítja a Biblia (Példa 23:21). Jézus a mohóságot az emberek elsődleges bűnei közé sorolja, amelyet egykor elsodort az özönvíz (Mt 24:38). A Római Birodalomban abban az időben megszokott volt a túl sok evés és ivás. Emlékezzünk csak vissza, a diakónusok kötelességei közé tartozott a hívek meglátogatása. Ahogy ma is szokás, a házigazda megkínálta a látogatót a szőlő nedűjével. A diakónusok mértékletes magatartása nyomán, így a mohóság vádja nem érhetette a keresztényeket. Mindebből következően, az egyetlen kézenfekvő értelmezése e szövegnek az lehet, hogy Pál megtiltotta a diakónusoknak a szőlőlé mértéktelen fogyasztását.

Amikor Pál azt mondja: **„És meg ne részegedjetek bortól, miben kicsapongás van, hanem teljesedjete be Szentlélekkel”**, sokan úgy tartják, ezzel csupán arra figyelmeztetett, hogy ne igyunk túl sokat. De a kicsapongás szó a görög eredetiben az *asotia*, melynek fordítása lázadás, lázongó életmód. (Ef 5:18, 1Pt 4:4, Lk 15:13) Darby fordításában nem a kicsapongás, hanem a dorbézolás szót használja Pál az Efézusbeliekhez írt levelének fent említett szakaszában. Arra vagyunk hivatottak, hogy a Szentlélekkel legyünk telve.

Papok és királyok nemzedéke

A másik erős érv mellett, hogy a modern keresztény ember tartózkodjon az alkoholfogyasztástól, az a királyi és vallási örökségünk. Belegondolva az alkohol hatásaiba, ahogy a Biblia mondja, bánat éri azokat, akik éltek már vele a múltban. A következő igék biztosan nagyobb hatással lesznek ránk:

- **2Móz 19:6 – „És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép.”**
- **1Pt 2:9 – „Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok.”**

Hogy milyen hatással van azokra az alkohol, akik ehhez a királyi papsághoz tartoznak, kiderül a következő igékből:

- **3Móz 10:9,10 – „Bort és szeszes italt ne igyatok te és a te fiaid veled, mikor bementek a gyülekezet sátorába, hogy meg ne haljatok. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeitekben. Hogy különbséget tehessetek a szent és közönséges között, a tiszta és tisztátalan között.”**
- **Példa 31:4 – „Távol legyen a királyoktól, óh Lemuel, távol legyen a királyoktól a bornak itala, és az uralkodóktól a részegítő ital keresése.”**

Benhadád király fontos csatát veszített, mivel ítélőképessége meggyengült az alkohol fogyasztása miatt. **„Benhadád pedig ott ivott a királyokkal a sátorokban, és lerészegedett ő és a harminckét király, aki a segítségére jött.”** (1Kir 20:16) Majd ilyen állapotban adta ki a gyalázatosan nevetséges parancsot: **„Akár békességért jöttek ki, fogjátok meg őket elevenen, akár viadalért jöttek ki, fogjátok el őket elevenen”** (1Kir 20:18).

Említhetjük még Belsazar babiloni királyt, akit az utolsó részeges tette következtében öltek meg, mert erjedt bort töltött Isten templomának szent edényeibe (Dn 5:2–5).

Arra vagyunk hivatottak, hogy beteljesedjünk a Szentlélekkel. **„És meg ne részegedjetek bortól, miben kicsapongás van, hanem teljesedjete be Szentlélekkel.”** (Ef 5:18)

Újra megkérdem: Lehetne a Biblia ennél egyértelműbb?

Összegzés

Még 4300 év távlatából is kijózanító ráébredni: Noé bűne még mindig él, és családokat tesz tönkre. Hát semmit sem tanultunk?

A mértékletes ivás nem Isten válasza – az övé az elutasítás. Minden alkoholista ezzel a bizonyos „mértékletességgel” kezd lecsúszni a lejtőn. Az egyháznak soha nem lenne szabad elfogadnia vagy egyáltalán megengednie a tanítás első lépéseként egy korty bor elfogyasztását. Sőt inkább fent kellene tartania Isten szava egyértelmű álláspontját, tudva, hogy Jézus az Ige, aki azért jött, hogy köztünk éljen.

Isten véleménye az alkohollal kapcsolatban egyértelmű volt, és ma is az. Az alkohol istentelen, tisztátalan, és aki e világ szokása szerint él vele, az veszélyeztetheti az Isten által megszentelt nemes mértéket.

„Azért ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek.” (Jn 8:36)

ADVENT IRODALMI MŰHELY

1171 Budapest, Borsfa u. 55.

Telefon, fax: (06-1) 256-5205

<http://www.adventim.hu>

e-mail: irodalmim@adventista.hu

•••

FELFEDEZÉSEK ALAPÍTVÁNY

1173 Budapest, Határhalom u. 4.

Telefon: (06-30) 228-7777

<http://www.azalapitvany.hu>